

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 89/2022
23.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ивана Јанковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Зорана Јевтића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.17/21 од 17.06.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.763/21 од 12.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 23. фебруара 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Јанковића - адвоката Зорана Јевтића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.17/21 од 17.06.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.763/21 од 12.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.17/21 од 17.06.2021. године, окривљени Иван Јанковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три године и шест месеци, па након што му је на основу члана 62. став 1. КЗ узета као утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци по правноснажној пресуди Основног суда у Лазаревцу К бр.128/16 од 19.03.2019. године, а на основу члана 67. став 1. и 3. КЗ и 60. став 2. тачка 2. КЗ су му опозване условне осуде и узете као утврђене казне затвора у трајању од две године по правноснажној пресуди Основног суда у Лазаревцу К бр.693/15 од 08.02.2018. године и у трајању од једне године и шест месеци по правноснажној пресуди Основног суда у Лазаревцу К бр.15/15 од 13.12.2019. године, окривљени је на основу члана 60. став 2. тачка 2. и члана 63. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 26.11.2020. године па надаље.

Истом пресудом, на основу одредаба чланова 78. и 83. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана, која ће се извршити у заводу за извршење казни и трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, с тим да се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора.

Истовремено, на основу одредаба чланова 78, 87. и 246. став 8. КЗ, према окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања предмета, и то опојне дроге хероин укупно нето масе 195,43 грама, као и смеша кофеина и парацетамола укупне нето масе 199,37 грама.

Окривљени је ослобођен дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.763/21 од 12.10.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Ивана Јанковића – адвоката Зорана Јевтића и адвоката Радета Јоксимовића, а пресуда Вишег суда у Београду К бр. 17/21 од 17.06.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ивана Јанковића – адвокат Зоран Јевтић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде одредаба члана 67. став 5. КЗ и члана 67. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списа предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Јанковића – адвоката Зорана Јевтића, наводи се да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда члана 60. став 2. КЗ, јер су окривљеном узете као утврђене казне затвора у трајању од две године по правноснажној пресуди Основног суда у Лазаревцу К бр.693/15 од 08.02.2018. године и у трајању од једне године и шест месеци по правноснажној пресуди Основног суда у Лазаревцу К бр.15/15 од 13.12.2019. године након опозивања условних осуда које су му изречене овим пресудама, и поред тога што у конкретном случају није било места изрицању ове две условне осуде, чије се време проверавања преклапа (обзиром да по пресуди Основног суда у Лазаревцу К бр.693/15 од 08.02.2018. године којом је окривљеном утврђена казна затвора у трајању од две године, условно на четири године, време проверавања истиче 08.02.2022. године, а по пресуди Основног суда у Лазаревцу К бр.15/15 од 13.12.2019. године, којом је окривљеном изречена условна

осуда у трајању од једне године и шест месеци затвора, условно на три године, време проверавања истиче 13.12.2022. године), те да је првостепени суд био дужан да у конкретном случају примени одредбе члана 67. став 5. и члана 60. КЗ и окривљеном изрекне јединствену условну осуду и за раније учињено кривично дело и за ново кривично дело, те да одреди ново време проверавања, а не да истовремено егзистирају обе пресуде са претежно истим временом проверавања.

Врховни касациони суд је изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 60. и члана 67. став 5. КЗ, оценио неоснованим.

Наиме, истоветне наводе, изложене у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а Апелациони суд у Београду као другостепени, у својој одлуци Кж1 763/21 од 12.10.2021. године је ове жалбене наводе оценио неоснованим и на страни 5 став 4 и 5 образложења изнео јасне и довољне разлоге за своју одлуку, имајући у виду да у конкретном случају није интервенисано ванредним правним леком и да су наведене пресуде постале правноснажне, а због чега је првостепени суд правилно опозвао условне осуде из ових правноснажних пресуда и узео као утврђене казне по тим пресудама. Ове разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Из наведених разлога, налазећи да побијаним нижестепеним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 60. и члана 67. став 5. КЗ, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић